

לונדון, 22.12.38

פוליה יקרה -

מכתבי לרנה'לה ידוע לך כבר שהנסיעה הפעם הייתה לא קלה. גם הדרך מקורסיקו ועד לונדון הייתה קשה. רוח, שלג, קור, בלונדון יורד כל הזמן שלג, אם כי הקור נחלש קצת.

אם דוב הוצ' כבר לא מצאחי כאן, כי ביום שהגעתי למרסיל - הפליג הוא משם באניה, אך עוד הספקתי לדבר אהו טלפוניית. אליהו פה וגם משה וצפורה. היא חוזרת לארץ בקרוב. חיים נסע אחסול להולנד ולצרפת, ולא ישוב הנה לפני 5 או 7 בינואר.

לפי שעה נחברר ש"השיחות" לא יתחילו לפני סוף יאנואר, וכנראה ^{אסאך} ~~אסאך~~ באמריקא קצת יותר זמן אולי שבועים. סלגרפתי לך אחסול שאני מפליג בשבת, 24 לה"ז, באניה

Francouia, ואגיע לניו-יורק באחד ליאנואר.

אחסול חזר הנה ד"ר נחום גולדמן מאמריקא, והדין וחשבון ששמעתי ממנו הוכיח לי שוב שצריכים עכשיו לפעול באמריקא, ואיני מתחרט על החלטתי לנסוע שמה.

הגב' ג'ייקובס אינה מרוצה כל כך מנסיעתי, אולם די לי בוויזה של הקונסול האמריקני בירושלם....

המזב באירופה נקעה שוב חמור ועוד פעם מדברים על אפשרות של מלחמה קרובה. אומרים שמזבח הכלכלי של גרמניה רע מאוד, והיטלר רוצה לעשות מלחמה עם אנגליה בסרם אנגליה תזדיין יותר.

פה עושים הכנות רבות להגנת הערים בפני התקפות אוויר, ואם כי אין זה מעיד על הכרח של מלחמה, אין זה גם מעיד על בטחון רב בשלום.

מי יודע בעת' מה אנו עומדים - בקרוב. אם תפרוץ מלחמה - נמצא במזב קשה מאוד. אנגליה תצטרך לעשות כל ההנחות לערבים, למען לא יצטרפו לשונאי אנגליה, ואנחנו מצדנו לא נוכל לעשות שום דבר נגד אנגליה, כי כל קיומנו ועתידנו יהיה תלוי בנצחונה של אנגליה.

מכתבי לי ללונדון. נשיקות. דוד.